

این روزها تعداد افراد عینکی کم نیست. بسیاری از مردم به علت هایی مثل دوربینی، نزدیک بینی، آستیگمات، پیرچشمی از عینک طبی استفاده می کنند. عده ای هم برای محافظت از چشمانشان در برابر اشعه ی خورشید عینک های آفتابی می زنند. عینک هایی هم هست که موقع جوشکاری یا شنا یا کار در معدن و کارگاه و کارخانه از آنها استفاده می شود. آیا تاکنون فکر کرده اید که اولین عینک چطور ساخته شد و چه کسی از آن استفاده نمود؟

مردم در زمان های گذشته از بلورسنگ های قیمتی به عنوان ذره بین استفاده می کردند. اولین عینک های طبی در قرن سیزدهم.م. و در کشور ایتالیا ساخته شدند. شیشه گران در هنگام کار بر روی شیشه های منحنی با ضخامت های متفاوت، دریافتند که این شیشه ها اشیاء را نزدیکتر نشان می دهند. این فکر موجب شد آنان اشیاء را به عدسی تبدیل کنند و با استفاده از سیم، دو عدسی را به یکدیگر متصل نمایند. قدیمی ترین ذره بین که متعلق به 700 سال پیش از میلاد مسیح است، در خرابه های کشور آشور پیدا شد. احتمالاً آشوریان باستان از این ذره بین کریستال شفاف برای جذب نور خورشید و روشن کردن آتش استفاده می کردند. یک فیزیکدان ایتالیایی نیز در قرن هیجدهم اولین عینک دسته دار را اختراع کرد.

انواع عینک

عینک فلزی: این عینک بدون دسته دارای فنری بود که بر روی بینی قرار می گرفت. عینک دسته بلند: این عینک یک دسته ی بلند داشت که بر روی آن نقوش مختلفی طراحی گردیده بود. عینک دسته دار: اولین عینک دسته دار که دسته های آن در پشت گوش قرار می گرفتند، در قرن هیجدهم و در انگلستان ساخته شد. حالا می خواهیم بدانیم آینه چگونه ساخته شد؟ بشر اولیه تصویر خود را در آب مشاهده می کرد. سال ها بعد از سنگ آتشفشانی که رنگ سیاه و شفاف داشت به عنوان آینه استفاده کرد. اما آب و سنگ تصویر روشنی را منعکس نمی کردند. انسان به تدریج آموخت که با صیقل دادن فلز می تواند سطح آن را شفاف کند. پس از آن آینه های برنزی ساخته شد. برنز فلزی است که از ترکیب قلع و مس به دست می آید. این فلز به وسیله ی تمدن های اولیه ساخته شد. کارگرانی که با فلزات مختلف سروکار داشتند، دریافتند که اگر تکه ای از برنز را کاملاً صاف و صیقلی کنند می توان از آن به عنوان آینه استفاده کرد. امروزه نیز آینه ها با استفاده از شیشه و روکش نقره ساخته می شوند.

اولین آینه

در سال 1508 م. شیشه گران ونیزی آینه ای اختراع کردند که از شیشه ساخته شده بود. آنها پشت شیشه را با قلع و جیوه پوشاندند و بدین ترتیب، تصویر خود را به طور کامل و شفاف در آن دیدند. سازندگان ونیزی شیوه ی ساخت این آینه ها را مانند راز بین خود نگه داشتند. در سال 1840 م. پوشش نقره ای جایگزین ترکیب قلع و جیوه گردید. امروزه نیز از این روش برای ساخت آینه استفاده می شود.